

tíðindablaðið

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyritakssjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hægni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Hvørki saknaður ella elskaður!!!

oddagrein

AFTURKOMIN av eini av sínum mongu uttanlandsferðum er lögmaður í lötuni heima og heldur nú fram við sínum »luftigu« politisku hugleiðingum á triðju blaðsíðu í málagnu sínum, Dimmalætting. Leygardagin er temað saknaður og elskaður. Hann er sjálvur hvør-udisleikarin.

TAD ER helst skeivt av okkum at taka lögmann úr síni lítlu romantisku politisku dreyfaverð við at sáa nakran íva um hann er saknaður og elskaður ella ikki. Men eina litla viðmerking halda vit hann skal hava. Orsøkin til, at lögmaður kennir seg saknaðan og elskaðan er, at andstöðuflokkarnir hava verið heldur mælskir viðvíkjandi hansara uttanlandsferðum, og roynir hann at greiða frá, hvussu stóran týðning tað hevur, at lögmaður ferðast uttanlands.

AT TAD ER neyðugt hjá Føroya

løgmanni at ferðast — vera við har føroysk áhugamál eru til viðgerðar, vita vit. Tað er eins neyðugt undir hesum landsstýrinum eins og tað var undir teimum undanfarnu. Hesum hava vit ongantíð mótmælt. Tann, sum hevur mótmælt hesum, er lögmaður sjálvur. Hvør var tað, sum tósaði um frímerkir í staðin fyri uttanlandsferðir? Tað vóru ikki vit, sum hildu hánt um tilíkar uttanlandsferðir, og gera tað heldur ikki nú. Tað sum vit í hesum sambandi hava mint hetta landsstýrið á er, at tað er eingin lögmaður, sum hevur ferðast so nógv sum núverandi. Júst sami, sum helt so hánt um somu ferðir, tá hann sat í andstöðu.

TAD VAR so lætt hjá núverandi lögmanni at sita í andstöðu og »stýra« landinum. Nógv lættari enn sum lögmaður. Tað man hann nú hava sannað fleiri ferðir sjálvur. Um hann er saknaður og elskaður velst helst um hvør tað er sum metir um hetta.

Ferðsla

Havi júst sitið og lisið blaðið hjá tykkum um vetrarferðslu. Serstakliga væl dámdi mær greinina hjá Jan. Har eru mong »plettskot«, men har er kortini okkurt, eg kundi hugsa mær at gjørt viðmerkingar til.

Børn og ferðsla — hetta er nakað, sum hoyrir nútíðini til. Mangan sær man børn spæla á vegnum, og ofta tí at onki annað stað er. Og so sær man nógv bilar, sum »drøna« framvið uttan

fýrilit. Ikki tí, nógvir eru, ið ansa eftir. Men ofta hendir skaðin. Eg haldi, at Jan í greinini leggur ov nógv ábyrgd á bilføraran — hesin hevur sjálvandi eina stóra ábyrgd, men hann er ikki almáttugur. Tað kann meira enn so henda, at ein bilur kemur koyrandi við 15–20 km's ferð, tá eitt barn loypir beint út fyri bilin. Hvat kann bilførarin gera tá fyri at sleppa undan — litið og einki! 20 kilometra ferð er kanska ikki so nógv, men

nógmikið til, at eitt ella tvey bein brotna, ella at høvdið verður knúst undir hjólinum.

Men eg taki undir við, at tað eru alt ov nógv, sum koyra skilaleysa koyring, tað siggi eg nógv dømi um dagliga. Fólk fáa at vita, at man skal ansa eftir børnunum í ferðsluni. Tað gera tey kanska eisini eina tíð, men tá so onki hendir, so fara tey meira lættliga um hetta. Til einaferð skaðin hendir. Men tá er ov seint.

Nevnt verður í greinini okkurt um, at RFF skuldi gjørt eina kapping um eitt merki, sum sett kann verða á rútín, soleiðis at bilførarin sær tað. Kundi kanska verið gjørt, men er hetta nógmikið? Tað haldi eg ikki. Flestu bilførarar koma ikki at geva hesum gætur — teir halda seg vera heimsins bestu bilførarar, sum duga alt innan fyri koyring(!). Og hendir okkurt, so var tað »sgu ikki eg, tað var hin«.

»Ein, ið heldur seg duga so ólukkisáluga væl at koyra«

Framhald av síðu 1

Badmintonhøllin, sum Havnar Badmintonfelag, skal seta omaná gamla svimjihylin í

Sigur Brúkarafelagið ósatt?

Ikki eiti á sum tann seinasti teigurin fekk av at vita í Dagblaðnum 15. oktober. Brúkarafelagið verður beinleiðis lagt undir at villeiða og lúgva, og tað er ikki smikrandi umtala av sliikum felagi.

Onkur vil tó halda, at tá Dagblaðið leggur okkum undir at lúgva, tá man okkurt rætt vera í tí, vit skriva.

Vit vilja í hvussu so er avnokka, at vit siga ósatt.

Vit siga ikki, at pikadekkini eru best. Okkara meining, eins væl og Dagblaðsins, kann bert vera subjektiv. Harafuturimóti siga vit: »tá vit fáa at vita, at kannningar visa at onnur dekk eru eins góð, og at hesi nógv uppreklameraðu

dekkini undir ongum umstøðum kunnu síðustillast við pikadekk, tá talan er um tryggleika«. Um hetta var grein í blaðnum herfyri. Vit leggja heldur ikki Michelin solumenninar undir at lýsa við, at vit eru til stórriampa, tá vit koyra við pikadekkum. Tí verri vóru tað blaðini, ið koyrdu hesa reklamuna.

Ongastaðni siga vit, at almennu stovnarnir hava úttalað seg, men teir hava latið seg brúka í lýsingunum frá Michelin solumenninum og tað er hetta, ið er skeivt. Teirattu alt fyri eitt at havt talað at. Signalið í hesum lýsingum visir til almennar stovnar — hetta er eitt sterkt signal, og má

tað tá sigast at vera rimiligt, um brúkarin nú keypir uttan at kanna onnur merkir.

Brúkarin hevur ikki fingið nóg góð prógv fyri at onnur dekk ikki eru eins góð. Heldur ikki hevur brúkarin fingið nóg góð prógv fyri at pikadekk kunnu erstattast av øðrum dekkum.

Tað er vanligi brúkarin, ið skal néta dekk í háliku, ikki bert ekspertar.

At enda. Vit kundu ynskt, at Dagblaðið viðgjörði teig okkara líka so gjølla, tá teir eru samdir við okkum, sum tá teir eru í móti.

Nevnd Brúkarafelagsins

Trý norðurlandsk tiltøk — hvar var útvarpið?

Føroyingar og føroyskir felagsskapir koma meira og meira við í norðnum og alheimsarbeiði, sum tey flestu uttan íva hava lagt til merkis. Óll feignast sjálvandi um hetta stigði á leiðini til betri úrslit og til ein livilgari felagsskap.

Eg haldi, at tað var í Sosialinum seinasta leygardag, at frásøgn var frá einum fundi, sum ung fráhaldsfólk, limir í UTF, skipaðu fyri og við luttøku úr øllum hinum norðarlöndum. Hetta er ikki bert ein stór hending fyri losjuungdómin, men fyri allar føroyskan ungdom, ja, fyri føroysku tjóðina.

Næstisíða vikuskiftið høvdu norðurlandskir rithevdur fund ella ráðstevnu í Føroyum. Eisini eitt stórt tiltak, sum vit tíværri nærsum einki hava lisið um í blaðnum.

So fyri einum mánaði síðani ella so fór ein stór-

hending fram innan føroysku fakfelagsrørsluna, tí tí vóru føroysk fakfeløg vertir við sjálva stovnstetningina á einum felagsskapi fyri Grønland, Island og Føroyar, og um hetta kundu vit lesa í blaðnum.

Men felags fyri allar hesar triggjar hendingarnar, sum uttan íva hava stóran týðning í tí norðurlandska og í tí norðurlandska samarbeiðinum, er, at ikki orð er greitt um hesar nevndur og hendingar í okkara útvarpi. Møguliga hevur onku stubbi verið at hoyrt — tað veit eg ikki — men nakað nevniverd, t.d. samrøður, hevur ikki verið. Vit øll kunnu hava forfall ella gera okkurt sum kundi verið óðrvisi, men tað tykist ógvuliga lægt, at okkara almenni tíðindastovnur einki hevur havt frá hesum trimum stevnum ella fundinum.

Hetta er ikki bert vánaligt, men atalvert. Eg skal ikki geva nakrar samanberingar, men ofta eru samrøður og tíðindastubbar, sum hava so litið upp á seg, varpaðir út í luftina, sum ongan sum helst týðning hava, ella hava so stóran áhuga, sum hesi tiltøkini, ella í hvussu er okkurt av teimum hevur.

Síkkurt ofta, tí einki annað er. Men tað eru aldantið eini 12–15.000 fakfelagslimir í teimum feløgnum, sum stovnaðu ta norðurlandska samgonguna og tað eru, samb. Sosialinum aftur 700 limir í UTF! Tað er óneyðugt at siga, var talan um onkra ítróttarstevnu, ja, so skuldu vit nokk fingið frásagnir so tað forslær. Prioritering er so sum so sum hesi dømi eru góð dømi um.

Ónegdur lurtari

Gundadali er nú á veg til Føroya. Hon var avskipað úr Danmark í vikuni. Aðlanin er at seta høllina upp í hesum mánaðinum. Klárt verður at taka nýggju badmintonhøllina í bruk í februar mánaði næsta ár.

Hetta upplýsir formaðurin í Havnar Badmintonfelag, Hans Jakup Stenberg í samrøðu við Sosialin. Hann sigur, at høllin kemur at hýsa fimm banum og at samlaðið kostnaðurin fyri alt arbeiði viðvíkjandi hesi høllini kemur at liggja millum 2,3 og 2,5 mill. kr.

Spurður um hann hevur nakra viðmerking til tjakið, sum hevur verið í seinastuni um svimjihylin, sigur formaðurin í Badmintonfelagnum, at tað hevur ongantíð verið ætlan teirra at seta kilar ímillum nakrastaðni. Tá vit fyri goðum ári síðani

frættu, at svimjihylin skuldi steingjast, og vit tá enn ikki høvdu fingið nakað grundstykki frá býráðnum, søktu vit býráðið um at fáa svimjihylin at seta eina badmintonhøll á. Hesum jattaði býráðið og hava vit síðani arbeitt út frá hesi býráðssamttykt.

Nógvir pengar eru brúktir og eitt stórt sjálvboðið arbeiði er gjørt sigur Hans J. Stenberg viðari.

Tórshavnar Býráð hevði eykabyráðsfund týskvøldið um spurningin viðvíkjandi svimjihylinum. Petur í Gong hevði biðið um at fáa fundin og setti hann uppskot fram um at fáa fundin og setti hann uppskot fram um at lata Tórshavnar Frøskmannafelag svimjihylin og sostatt broyta upprunaligu samtyktina at lata Badmintonfelagnum hylin.

Uppskotið um at lata Frøskmannafelagnum hylin fekk bert triggjar atkvøður. Sostatt var avgerðin, at Havnar Badmintonfelag skal hava hylin, staðfest.

I Oyggjatlóndi mikudagin hevur blaðið samrøðu við Zakarias Wang, býráðslim. Hann sigur, at »Ávist felag fyrimun í býráðnum framum onnur« og »Býráðið ætlar at geva almennar ognir til eitt felag, hvørs limir ikki hoyra til tey, sum mugu haldast at hava almanna veitingar fyri neyðini«.

Vit hava biðið formannin í Badmintonfelagnum um eina viðmerking til hesi úttali. Hann sigur:

— Utan talan her er um, at Havnar Badmintonfelag hevur fyrimunir fram um onnur, so eri eg ósamdur við Zakarias Wang í tí. Onnur

Framhald á síðu 12

tess stytri lesarabrevini eru — tess fleiri sleppa við